

N:o 19.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 Mars 1886, kl. 6 e. m.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 9, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om åläggande för trafikstyrelsen vid statens jernvägar att vid import af stenkol och cokes begagna svenska fartyg.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 126, har Herr *E. G. Boström* föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t ville ålägga sin jernvägstrafikstyrelse att vid import från utländsk ort af stenkol och cokes i så stor utsträckning som möjligt använda svenska fartyg.

Motionären erinrar bland annat derom, att sjöfarten hör till de näringar, hvilka på ett märkbart sätt lida under den nuvarande tryckta ekonomiska ställningen. Han anser därför, att staten bör i sin affärsverksamhet tillgodose äfven denna näring genom att låta stenkol och cokes, som årligen åtgå för jernvägstrafiken, hitfraktas, så vidt möjligt är, med svenska fartyg och ej, såsom det nu sker, förnämligast med utländska. Vidare anser motionären, att, om än fraktpriiset derigenom skulle komma att ställa sig något högre än nu, vinsten för det allmänna af sjöfartens upphjelpande dock skulle blifva vida större.

Utskottet har sig bekant, att af de stenkol, som åtgått för jernvägs-
trafiken å statens banor under nästlidet år 1885, hafva omkring 40,000 tons hitfraktats med engelska och omkring 24,000 tons med svenska fartyg. Man har icke heller att härutinnan vänta någon förändring för innevarande år, då trafikstyrelsen redan i Februari månad uppgjort med engelska leverantörer eller deras ombud om leverans af 60,000 tons stenkol i svensk hamn.

Bih. till Riksd. Prot. 1886. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 14 Häft.

Då utan tvifvel skeppsfarten för närvarande lider af ett ekonomiskt betryck, som hotar med dess fullkomliga undergång, torde det vara alldeles i sin ordning, att staten vid sina befraktningar i främsta rummet tillgodoser svenska fartyg. Redan det förhållande, att 24,000 tons stenköl år 1885 hitfraktats med svenska fartyg, visar tydligt, att dessa funnit det med sin fördel öfverensstämmande att åtaga sig dessa frakter och skulle säkerligen med tacksamhet hafva öfvertagit hela kolfrakten.

Men det är icke nog dermed, att under nuvarande förhållanden största delen af nämnda kolfrakter öfvergår i utländingens händer, utan genom de returfrakter, som dessa engelska ångare taga, göres ännu ytterligare intrång på vår handelsflottas verksamhetsområde. Utskottet anser därför för sin del, att det icke bör vidare få fortgå på det sätt, som hittills skett, utan att något måste göras för att ändra detta missförhållande.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och i öfverensstämmelse med motionärens förslag får Utskottet alltså hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t ville anbefalla trafikstyrelsen för statens jernvägar att för framtiden kontrahera om uppköp af stenköl och cokes för statens jernvägstrafik på sådant sätt, att intet hinder måtte möta att vid deras hitfraktande i så stor utsträckning som möjligt använda svenska fartyg, så vida eljest antagliga anbud derå göras från svenska rederier.

Stockholm den 24 Mars 1886.

På Utskottets vägnar:

G. THESTRUP.